

IV APLEC DE LA SARDANA - MASNOU

IV Aplec de Sardanes Masnou

Dia 2 de maig del 1976

Matí a les 10'30

Tarda a les 16'30

Jardí del Casino de Masnou

COBLES

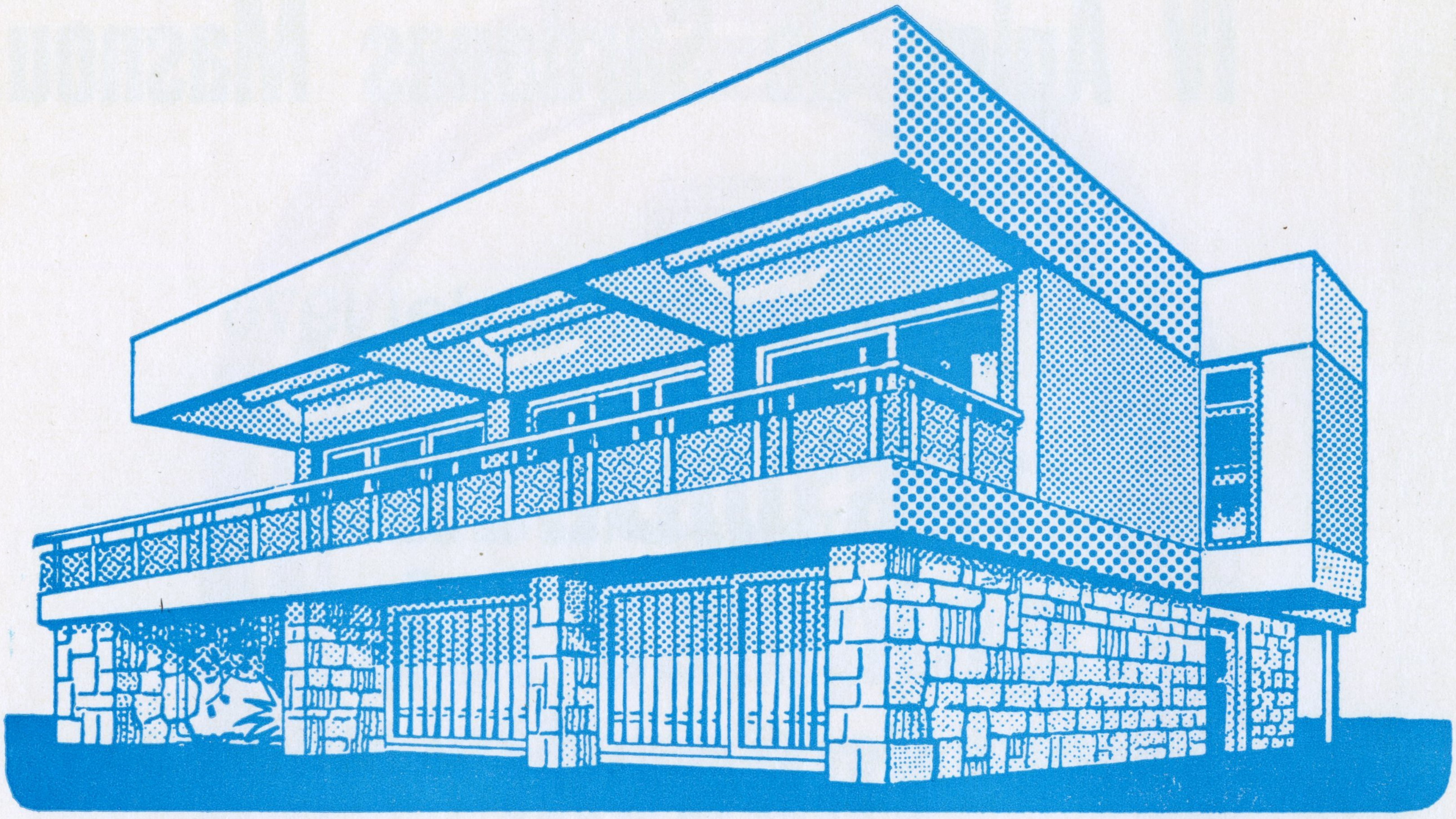
CARAVANA

PRINCIPAL DE GIRONA

BADALONA

ORGANITZA:

Comissió de Festeigs i Turisme de l'Iltm. Ajuntament de la Vila de Masnou, amb la col·laboració de la Secció Sardanista Masnou de l'Obra Sindical Educació i Descans.

Salutació

Altra vegada més tenim el goig de donar-vos la benvinguda al nostre Aplec.

Quan la primavera neix, arreu de la nostra terra proliferen els Aplecs de sardanes, i diumenge si festa també, els sardanistes tenim la inmensa satisfacció de retrovar-nos als diferents pobles i vilas de la nostra aïmada Catalunya.

Avui, 2 de maig, ens trovem a la marinera Vila de Masnou. Amb aquest aplec són ja quatre els que la inquietud sardanista de Masnou, amb la Comissió de Festes de l'Ajuntament al front, ofereix a tot el món sardanista.

Aprofitem doncs aquest dia per agermanar-nos encara més al sò de la música vibrant de la tenora. Donem-nos les mans, unim-nos tots amb una ferma anella i tot mirant al cel, donem gràcies a Déu per haver tingut la sort de néixer a aquesta formosa terra, Catalunya!

Amic sardanista, nosaltres, els organitzadors d'aquest aplec, volem que ho passis bé. Volem que et sentis com a casa teva, aquests anhels són els que han mogut a promoure aquest IV Aplec de Sardanes a Masnou.

Amb el cor a la mà et diem:

BENVINGUT A MASNOU!

LA COMISSIO

AL MONUMENT DE LA SARDANA

Petri monument,
obelisc que mira al cel,
ofrena de goig esplendent
d'un poble que viu amb anhel.

Roca que estàs presa
al mig de rotllana festiva,
roca que estàs immersa
en la rotllana que dóna vida.

Roca voltada de flama viva,
anella dels valors humans,
que subjuga i captiva
i fa vibrar als catalans.

Símbol d'una nobla dansa
majestuosa, i forta i coratjosa,
curulla nostre cor de benaurança
quan canta, joliu i armonïosa.

Homenatgem la sardana
amb alegria i delit
cantant tots en un sol crit!
Visca la dansa galana!
visca la dansa del amor!
visca la dansa catalana!
i visca nostra germanor!

DIDAC ORTIZ

1976

PROGRAMA

MATI

1. —	B.	Verònica	M. Havart
2. —	P. G.	Francesca	J. Vallespir
3. —	C.	L'encís del jovent	J. Poll
4. —	B.	Cap d'estopa (fiscorns)	E. Vilá
5. —	P. G.	Sota el sol de Catalunya	Bonaterra
6. —	C.	Estrella de Rubí (tiple)	J. Saderra
7. —	B.	Convent Vell	C. Bohigas
8. —	P. G.	El menut de casa	Ventura Tort
9. —	C.	Montseralls	P. Fontás
10. —	Conjunt	MASNOU, VILA MARINERA	G. Membrado
11. —	B.	Pola	G. Membrado
12. —	P. G.	Pubilla de Farnés	Mas Ros
13. —	C.	Maria Dolors	

TARDA

1. —	B.	Roca Bruna	J. Parés
2. —	P. G.	El desert de Sarrià	J. M. Tarridas
3. —	C.	Pàtria meva	Paulís
4. —	B.	Somriente (tiple)	V. Bou
5. —	P. G.	Obligada	X X X
6. —	C.	Obligada	X X X
7. —	B.	Els dos Tapers (fiscorn)	P. Marons
8. —	P. G.	Placidesa	Ll. Albert
9. —	C.	Salten les Roques	J. Vilá
10. —	Conjunt	L'APLEC DE MASNOU	G. Membrado
11. —	B.	Natàlia	M. Havart
12. —	P. G.	La Garriga	Más Ros
13. —	C.	L'Endalet de Premià	Más Ros

El Poeta amador de Sardanes

(Retalls del passat de la nostra vila)

La vila del Masnou, de temps immemorial, ha estat una població aimant de la nostra dansa, i, per què no?, acompanyada sempre del envejable sol, del aire pur, del mar blau que solen fer-li parella. Em sembla que pocs catalans concebirian una audició de sardanes en el Hyde Parck de Londres en dies de boira.

En les ballades matinals dels diumenges eran nombrosos els forasters que de Vilassar, Premià, de Montgat i Badalona, venien a ballar al Masnou. Recordo que un dels freqüents dansaires era el «mig-centre» del Club de Futbol Premià, irreconciliable rival del C. D. Masnou, xicot alt, atlètic, ben plantat, d'empenta, que treballaba al Gas, i que quan li tiràvem en cara que es podia haver quedat a Premià, contestaba: «Calleu, home, calleu; que si no fos que l'altre dia em vàreig «vendre», no haurieu pogut guanyar.»

Un altra de les característiques que eran sovint posades en pràctica és que qualsevol commemoració era celebrada amb una audició de sardanes. Un grup catalanista de la nostra vila commemorà el primer aniversari de la proclamació de la República Catalana amb unes ballades a la Plaça de la Llibertat, cosa que no se l'hi ocorregué a cap més poble de Catalunya. Fou el 14 d'abril de 1932, la cobla «Barcelona - Albert Martí» i un programa de sis sardanes que tenia la seva gràcia: «Bona festa» de Vicent, «Cançó d'Abril» de Vilaró (érem al més d'abril), «Melodiosa» de Saderra, «Lina» d'Albert Martí, «Saltirona» de Carbonell i «La Santa Espina».

Les ballades solien fer-se en la mentada plaça de la Llibertat, que es denominaba també «Plaça del Casinet» per estar junt a aquest Centre recreatiu i d'esbarjo, al costat de «Les Delicies», bar que tenia les arrels i els mobles, dels últims anys del segle XIX, davant del «Pepito Sabater» i amb la torre dels moros, etc.

Fou en un d'aquest lluminosos matins sardanístics que vàreig conèixer a un jove poeta que solia venir al Masnou a «veure» sardanes. Aviat ens férem amics. Parlàvem de la força patriòtica de «Girona aimada» d'en Bou, del original títol de «Neu rodona» del mestre Serrat suggerit per l'exclamació innocent d'una nena, del cant de la tenora, tan estrident, airós i mediterrà. Anaba sempre amb una màquina de retratar penjada entre braç i coll com si fós en Pérez de Rozas, i jo el portaba al balcó del Casinet perquè no se l'hi escapés ni cap nota ni la vista i el cel de la nostra vila.

Un diumenge dels molts que vingué, es mostrà cansirós, com si tingués alguna pena, i al interrogar-lo em donà la «foto» que ens plau reproduir, i em digué:

«La última festivitat que vàreig estarací, vàreig fer aquesta fotografia que em plau donar-vos, i que ens recordarà a vós i a mi un lamentable desengany, una cruenta decepció.»

«Home, què dieu ara. Sí que em sap greu —vàreig dir-li—. Conteu-me doncs, ¿què us va passar...?»

I el jove poeta es tragué un arrugat paper de la butxaca i tot donant-m'el, em digué:

—«Res em sembla millor, per justificar-me, que lliurar-vos aquesta esquifida inspiració que motivà el fet que vàreig viure.»

— oOo —

Han passat molts anys i res més he sabut del poeta, de la seva vena, de les seves «fotos» i dels seus desenganys. Tal volta l'allau de la Guerra Civil transformà tot el seu món com ocorregué en tantes persones. Però avui la seva foto i la seva poesia cobran un atreviment i una recordança històrica per la nostra vila, i per creure-ho aixís, les reproduïm:

«LA NOIA SORDA»

(Desengany)

A la plaça de la vila hi ha sardanes;
una noia molt graciosa està mirant-s'ho;
tan bufona, que parlar-li venen ganes,
i amb molta cura i discreció jo m'hi
[atanço.

Fits els meus ulls, han contemplat amb
[delectança
la gentilesa i formosor de la doncella,
i allavors, amb el cor ple d'esperança,
l'hi he dit baix, perquè només ho sentís
[ella:

«Ets tan bonica, damisel.la, i tan bufona,
que no m'estranya que els teus ulls
[siguin tan blaus,
ni que tinguis vermelleta la carona,
ni que siguin tot cabells fins i suaus.»

La noia riu i sospira satisfeta
i em contesta amb una veu de regadora:
«—¡Cridi un xic més! No sóc jo l'An-
[tonieta;
és aquella... em dic Paula servidora...»

El que no arribà a comprendre mai el jove poeta és el que una noia sorda anés a «escoltar» sardanes. Potser sí; però avui, embolcallats en la maduresa que donen els anys, veiem moltes vivències socials que de joves ens ho tapa un vel, el de l'innocència. Un matí de sol, els saltirons de la rutllana, el colorit dels vestits primaverals, tot allò que també és vida per els que no oïeixen les estridents notes de la tenora.

Però per el poeta amador de sardanes només contà el desengany.

LLUIS GALERA ISERN

COMIAT:

Finalitza el dia de l'Aplec, ja no queda res més que dir-vos ADEU... però els adéus són molt tristos...

Volem, desitgem que la diada d'avui l'haveu passada bé; per la nostra part intentarem si pot ésser, que l'any vinent, sigui encara millor.

Amb aquest desig, doncs, el nostra ADEU no és per sempre, és un ADEU fins l'any vinent.

¡MERCES PER LA VOSTRA ASSISTENCIA, SARDANISTES!

NOTES:

La Comissió pot alterar l'ordre del programa si causes imprevistes ho exigeixen. Si un cop començat l'Aplec calgués suspendre'l per inclemències del temps, es donarà per acabat i sense dret a reclamació per part dels assistents. Preguem el màxim d'ordre dintre del recinte i sobretot, respecteu als arbres i xipressos.

Feu
el regal
que ella més
desitja
la

RENTADORA AUTOMATICA

a casa nostra la
trobareu només per

13.980 ptes.

QUASARS S. L.

carrer Barcelona, 6 i 7

El Masnou

VILALBÍ - TEL. 3950205 - MASNOU

Pastisseria MIQUEL
Pastisseria MATALI
Pastisseria DEL MAR
Pastisseria FRANCESCH
Pastisseria LA MORENETA
Pastisseria NURIA

Unint-se al esforç econòmic de la Comissió
Organitzadora de l'Aplec, sufragaran
la continuació del mateix amb una audició a les
10 del vespre en el Passeig Marítim,
a cura de la cobla orquestra

PRINCIPAL DE GIRONA